

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/187/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813206796
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813206796.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobkyne: G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., D. XXX/XX, zast. JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom, Nám. Slobody 2, 066 01 Humenné proti žalovanému: Slovenská republika, v zastúpení Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ul. Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu škody takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala náhrady škody proti žalovanému SR - Ministerstvo vnútra SR Bratislava z toho dôvodu, že uznesením č. ČVS:ORP-691/VT/2009 zo dňa 28.01.2010 poverený príslušník PZ z Obvodného oddelenia PZ vo Vranove n.T. vzniesol obvinenie proti žalobkyni pre prečin krádeže podľa ust. § 212 ods. 1 Tr. zákona. Žalobkyňa proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť, ktorú okresný prokurátor vo Vranove n.T. uznesením zo dňa 22.02.2010 zamietol. Všetko vyvrcholilo podaním obžaloby s tým, že rozsudkom Okresného súdu vo Vranove n.T. č.k. 2T/82/2010-215 zo dňa 19.03.2010 súd žalobu žalobkyňu spod obžaloby oslobodil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.04.2012. Po dobu 2 rokov bola neoprávnene stíhaná a preto na základe toho si uplatnila nárok náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8000 eur a náhradu trov právneho zastupovania v trestnom konaní vo výške 953,05 eur. V priebehu súdneho konania žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu písomným podaním zo dňa 12.02.2013 uviedla, že v ďalšom označuje ako žalovaného SR, zast. Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, Bratislava.

2. Pôvodne žalovaný SR - Ministerstvo vnútra SR Bratislava namietol nedostatok procesnej spôsobilosti Ministerstvo vnútra konať v mene žalovaného a poukazoval na skutočnosť, že žalobkyňa podala proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, ktorú predložil poverený príslušník PZ dozorujúcemu prokurátorovi a tento sťažnosť žalobkyne zamietol, ako nedôvodnú.

3. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa v priebehu súdneho konania uviedla, že v ďalšom označuje ako žalovaného SR, zast. Generálnou prokuratúrou SR Bratislava, súd s tým, že s takto označeným žalovaným, ďalej súd vo veci konal a rozhodol.

4. Žalovaný SR - zast. Generálnou prokuratúrou SR Bratislava žiadal žalobu zamietnuť z toho dôvodu, že vo veci má konať SR - Ministerstvo spravodlivosti SR a to z toho dôvodu, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, prerokoval žalobca s Ministerstvom spravodlivosti SR. Naviac žalobkyňa si nemajetkovú ujmu odvodzuje od tlačovej správy Krajského riaditeľstva PZ v Prešove a činnosť hovorcu, resp. tlačového orgánu polície nie je možné posudzovať ako nezákonnú činnosť.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, ako aj oboznámením sa so žalobou, ako aj jej prílohami na čl. 1-11, návrhom Ministerstva vnútra SR zo dňa 3.9.2013 na ustálenie orgánu procesne spôsobilého konať v mene SR na strane odporcu na čl. 29, stanoviskom k vyjadreniam žalobkyne na pojednávaní dňa 2.10.2013 Ministerstva vnútra SR Bratislava na čl. 34, vyjadrením Generálnej prokuratúry Vranov n.T. Bratislava na čl. 37, lekárskou správou o vyšetrení žalobkyne na čl. 63, prepúšťacou správou Psychiatrickej nemocnice Michalovce na čl. 64, lekárskou správou na čl. 65, záverečným návrhom Generálnej prokuratúry SR Bratislava na čl. 72, ako aj záverečným návrhom žalobkyne na čl. 76.

6. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa celým obsahom spisu Okresného súdu vo Vranove n.T. sp.zn. 2T/82/2010.

7. Po takto vykonaného dokazovania, súd rozsudkom zo dňa 10.09.2014 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8953,05 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 2237,65 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Krajský súd v Prešove v dôsledku odvolania žalovaného uznesením zo dňa 19.03.2015 č.k. 17Co/296/2014-101 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Po tomto súd zopakoval vykonané dokazovanie a doplnil dokazovanie tak, ako to navrhovali účastníci tohto konania.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 11.06.2015 na čl. 110 uviedol, že pokiaľ hovorca, resp. tlačový odbor prekročil pri podávaní informácií svoje oprávnenie a tým zasiahol do cti žalobkyne, bolo potrebné obrátiť sa so žalobou na ochranu osobnosti podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka na súd. Ďalej, že žalobkyni nebol spôsobený v trestnom konaní tak závažný následok, ktorý by odôvodňoval nemajetkovú ujmu. Žalobkyňa nepreukázala spôsob a výpočet nemajetkovej ujmy.

11. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 09.07.2015 uviedla, že svoj nárok na náhradu škody uplatňuje s odôvodnením, že voči jej osobe bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre trestný čin krádeže a toto rozhodnutie považuje ako základ, od ktorého odvíja svoj nárok, pretože následne bola spod obžaloby oslobodená. Podstatnou skutočnosťou je fakt, že štát Slovenská republika je pasívne legitimovaný v tomto konaní a aj keby nesprávne uviedla orgán, ktorý má v mene štátu konať, je povinnosť súdu toto upresniť. Súdu bol predložený pokladničný doklad o tom, že boli vynaložené trovy trestného konania súvisiace s obhajobou, žalobkyne v trestnom konaní. Do doby kým bola trestne stíhaná, viedla riadny život vo svojej obci, v rodine, na pracovisku a toto si môže súd zistiť vyžiadanim správ z obecného úradu v Sačurov a od bývalého zamestnávateľa. V súvislosti so zhoršením zdravotného stavu, poukázala žalobkyňa, že v dôsledku trestného stíhania, došlo k značnému zhoršeniu jej zdravotného stavu, čo bolo v priamej súvislosti ako dôsledok trestného stíhania. Nešlo v žiadnom prípade o recidiu. Tieto skutočnosti vyplývajú zo zdravotnej dokumentácie.

12. Súd doplnil dokazovanie aj opätovným výsluchom svedka Z.. H. G. - manžela žalobkyne, ktorý doplnil svoju pôvodnú výpoveď v tom smere, že za dobu, čo uplynula od trestného stíhania žalobkyne, jeho manželky, chcel kandidovať ako starosta, resp. kandidoval ako starosta v obci Y.. Pri rôznych spoločenských podujatiach mu bolo dané jasne najavo, že ako sa opovažuje kandidovať, keď jeho manželka - žalobkyňa bola obvinená z krádeže a dodnes sa na ňu pozerá, ako na nejakú zlodejku. Mali v manželstve krízu v súvislosti s trestným stíhaním žalobkyne a začal uvažovať aj o rozvoде. Takisto rodinný dom v obci Y. chcu predáť a už dva roky v ponuke na internete. Svedok Z.. H. G. vo svojej výpovedi tiež uviedol, že on nebol trestne stíhaný.

13. Súd vrámci doplnenia dokazovania opätovne vypočul aj žalobkyňu, ktorá uviedla, že každý sa im vysmieval v obci, jej manžel nemohol byť starostom v obci Sačurov, pretože v tom čase, občania obce Y. hovorili, že pre svoju manželku, nemôže byť starostom. V roku 2011 začala podnikáť a po dvoch rokoch, čo pracovali u nej zamestnanci, začali si medzi sebou šuškať, že som zlodejka. Aj v súčasnej dobe,

robí na živnosť masáže v obci Y.Č.. Žalobkyňa zdôraznila, že do roku 2009, kedy bola trestne stíhaná, nemala žiadne psychické problémy, mala problémy len s kardioštimulátorom.

14. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 17.05.2016 na čl. 125 uviedol, že lustráciou bolo zistené, že Z.. H. G. bol rozsudkom Okresného súdu vo Vranove n.T. sp. zn. 1T/307/1995 zo dňa 10.09.1997 uznaný z vinného trestného činu krádeže, podľa ust. § 247 ods. 1,2 Tr. zákona a bol mu uložený peňažný trest 15.000,-Sk. Ďalej, že žalobkyňa G. G. bola rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 04.03.1998 sp.zn. 1T/17/97 uznaná vinnou z trestného činu vydierania a bol jej uložený peňažný trest vo výške 20.000,-Sk. Žalovaný poukázal aj na to, že v trestnom konaní vedenom na Okresnej prokuratúre vo Vranove n.T. proti žalobkyni G. G., ktorej bola spod obžaloby Okresného prokurátúra oslobodená rozsudkom zo dňa 19.03.2012 sp.zn. 2T/82/2010, došlo na hlavnom pojednávaní k zmene dôkaznej situácie oproti prípravnému konaniu, keď svedkovia vypovedali rozdielne.

15. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s čestným prehlásením svedka Z.. J. X. na čl. 134, v ktorom uviedol, že od roku 2013 do 2014 bol zamestnanec u žalobkyni. Častokrát bol svedkom rozhovoru jej zamestnancov v šatni, že žalobkyňa v predošlom zamestnaní kradla a preto ju z práce vyhodili a že to bolo zverejnené aj v novinách. Rozprava sa viedla aj na tému, že keď kradla, či nebude okrádať aj zamestnancov. Na pojednávaní pri výsluchu, tento svedok uviedol, že skutočnosti, ktoré sú v čestnom prehlásení zo dňa 11.04.2016 na čl. 134, tak to vnímal.

16. Ďalej súd vykonal dokazovanie na návrh žalovaného, oboznámením sa s obsahom trestných spisov Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1T/17/97, pokiaľ sa týka trestného konania vedeného proti žalobkyni G. G., ako aj oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu vo Vranove n.T. sp.zn. 1T/307/95 týkajúceho sa trestného stíhania manžela žalobkyne Z.. H. G..

17. Na základe takto zopakovaného a doplneného dokazovania, súd dospel k záveru, že pokiaľ sa týka pasívnej legitímácie v tomto konaní, tak je pasívne legitimovaná a ako žalovaná Slovenská republika v zastúpení Generálnou prokuratúrou SR. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že trestné stíhanie žalobkyne začalo uznesením sp.zn. ČVS:ORP-791/VT-2009 zo dňa 28.01.2010, ktoré vydal poverený príslušník policajného zboru Obvodného oddelenia vo Vranove n.T.. Proti tomuto uzneseniu však žalobkyňa podala sťažnosť o ktorej rozhodoval okresný prokurátor vo Vranove n.T., ktorý uznesením č. PV1114/09/6 zo dňa 22.02.2010 zamietol sťažnosť žalobkyne voči tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia a následne na to, prokurátor okresnej prokuratúry vo Vranove n.T. podal voči žalobkyni žalobu. Takto za prípadnú škodu, ktorá vznikla žalobkyni, objektívne nesie zodpovednosť Slovenská republika v zastúpení Generálnej prokuratúry SR, pretože okresný prokurátor vo Vranove n.T. uznesením zo dňa 22.02.2010 zamietol sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o vznesení obvinenia a následne na to podal proti žalobkyni obžalobu na Okresný súd vo Vranove n.T.. Práve tieto dve rozhodnutia prokurátora a Okresnej prokuratúry vo Vranove n.T., súd považoval za rozhodnutia, ktoré boli a sú spôsobilé spôsobiť žalobkyni škodu, resp. ujmu. Okresný súd vo Vranove n.T. totiž rozsudkom zo dňa 19.03.2010 spod obžaloby žalobkyňu oslobodil. Oslobodil ju spod obžaloby podanej okresným prokurátorom vo Vranove n.T.. Je síce pravdou, že trestné stíhanie začalo uznesením povereného príslušníka policajného zboru Obvodného oddelenia vo Vranove n.T. zo dňa 28.01.2010, avšak v prípade, ak by prokurátor, okresnej prokuratúry vo Vranove n.T. postupoval tak, že by tejto sťažnosti žalobkyne vyhovel a trestné stíhanie voči žalobkyni zastavil, prípadne ak by prokurátor následne na to, čo zamietol sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o začatí trestného stíhania príslušníkom polície, nepodal obžalobu, trestné stíhanie voči žalobkyni by sa prakticky nevedlo, bolo by ukončené. Celé trestné konanie a stíhanie žalobkyne, bolo však ukončené právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Vranove n.T. v konaní č.k. 2T/82/2010, kedy žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená. Preto je pasívna legitímácia na strane žalovaného SR, zast. Generálnou prokuratúrou SR, podľa názoru súdu, správne určená.

18. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor / § 230 ods. 1 Trestného poriadku/. Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený

19. a/ dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a určovať lehoty na ich vybavenie,

20. b/ vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,

21. c/ zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajta, osobne vykonávať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci,

22. d/ vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi,

23. e/ zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami,

24. f/ odňať vec policajtovi.

25. Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu / § 231 písm. a/ Trestného poriadku/. Na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním uznesením o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ, ako aj prokurátor. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci, je orgán konajúci v mene štátu Generálna prokuratúra SR.

26. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že žalobkyňa pred začatím konania, vyzvala na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvo spravodlivosti SR v Bratislave s tým, že táto jej žiadosť bola postúpená na Ministerstvo vnútra SR, bez ďalšieho vybavenia. Tieto skutočnosti vyplývajú zo správy Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 12.05.2016 na čl. 128, kde je uvedené, že Ministerstvo nezaslalo poškodenej, resp. jej právnomu zástupcovi oficiálne stanovisko o výsledku predbežného prerokovania nároku. Uvedenú žiadosť postúpilo dňa 08.11.2012 Ministerstvu vnútra SR.

27. Preto námietka žalovanej o nepreukázaní aktívnej, ako aj pasívnej legitímácie na podanie žaloby, neobstojí.

28. Z vykonaného dokazovania, ako aj z doplneného dokazovania však obstoja námietky žalovaného v tom smere, že žalobkyňa nepreukázala v tomto konaní vznik škody. Ďalej obstoja námietka žalovaného v tom smere, že žalobkyňa nepreukázala zaplatenie faktúry za právne služby v trestnom konaní.

29. Pokiaľ sa týka trov trestného konania, resp. trov obhajoby, ktoré si uplatňuje žalobkyňa vo výške 953,05 eur, tak súd musí konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala reálne, že k úhrade či už zálohy trestných trov alebo trov obhajoby zaplatila. V priebehu celého súdneho konania, žalobkyňa skutočne nepreukázala reálne, že k úhrade zálohy, pokiaľ sa týka trov obhajoby, došlo a takisto nepreukázala ani to, že uhradila aj doplatok vyúčtovaných trov právneho zastúpenia. Žalobkyňa predložila ako dôkaz vyúčtovanie odmeny a výdavkov za advokátske úkony na čl. 49, kde je uvedené, že celkom vyúčtované trovy + cestovné = 953,05 eur, záloha 250 eur, k doplaceniu zostáva 703,05 eur. Uvedený doklad, resp. vyúčtovanie odmeny a výdavkov za advokátske úkony v konaní 2T/82/2010, ktoré súviselo s trestnou obhajobou žalobkyne, nemohol súd považovať za dôkaz, že v súvislosti s trovami trestnej obhajoby žalobkyne vo výške 953,05 eur skutočne došlo k ich vyplateniu, pretože žalobkyňa nepreukázala reálne, že sumy, ktoré sú uvedené vo vyúčtovaní odmeny a výdavkov za advokátske úkony na čl. 49 s dátumom vystavenia 05.04.2012, skutočne uhradila. Nie je možné priznať nárok na náhradu škody žalobkyňi, ktorý ešte len v majetkovej sfére žalobkyne nastane. Žalobkyňa musí preukázať, že skutočne došlo k reálnemu zmenšeniu jej majetkového stavu, ktoré reálne zmenšenie majetkového stavu žalobkyne, predstavuje majetkovú hodnotu, ktorú je potrebné vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu jej majetkového stavu do predošlej situácie. Ku škode by mohlo dôjsť len v prípade, keby žalobkyňa preukázala, že trovy trestnej obhajoby, ktoré sú uvedené vo vyúčtovaní na čl. 49 zo dňa 05.04.2012, aj fakticky zaplatila. Keďže takúto dôkaz súdu predložený nebol, súd musel žalobu žalobkyne, pokiaľ sa týka sumy vo výške 953,05 eur, ako trovy trestnej obhajoby zamietnuť.

30. Podľa ust. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

31. Skutočnou škodou, tak ako to má na mysli všeobecný právny predpis (Občiansky zákonník) sa rozumie ujma, spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovú hodnotu, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Keďže v priebehu tohto súdneho konania, žalobkyňa nepreukázala reálne, že k úhrade zálohy došlo, ani nepreukázala, že uhradila aj doplatok vyúčtovaných trov právneho zastúpenia, nemohol jej súd priznať náhradu škody spočívajúcu v trovách právneho zastupovania - obhajoby v trestnom konaní vo výške 953,05 eur.

32. Žalobkyňa si uplatnila aj ďalší nárok a to nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslila na sumu 8000 eur.

33. Podľa ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. i majetková ujma v peniazoch sa uhrádza len vtedy, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva, nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

34. Podľa ust. § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

35. o sumu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje,

36. závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo,

37. závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

38. závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

39. Pokiaľ sa týka osoby poškodenej, resp. osoby poškodeného (žalobkyne), jej doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, tak v priebehu konania bolo zistené, že žalobkyňa žije v obci Y., ktorá je menšia obec s tým, že ako to vyplýva zo správy obecného úradu v Sačurove zo dňa 10.03.2016 na čl. 118, tak žalobkyňa spolu s manželom žijú usporiadaným životom a v spoločnej domácnosti s nimi žije najmladšia dcéra D.. V obci sa nijako výnimočne nevedli diskusie ohľadom trestného stíhania voči žalobkyňi. Nie sú si ani vedomí, aby trestné stíhanie voči žalobkyňi negatívne ovplyvnilo jej povesť v obci, po prípadne jej zdravotný stav. Vypočuté svedkyne pred súdom a to svedkyňa D. F. uviedla, že so žalobkyňou boli a sú stále kamarátky, tak ako predtým a to isté v podstate uviedla aj svedkyňa J. J.. Obe svedkyne tiež uvádzali, že v obci Y., ako aj na pracovisku, keď vyšli články o žalobkyňi, že kradla, tak to žalobkyňa prežívala ťažko a aj v obci Y. sa o tom rozprávalo.

40. Svedok Z.. H. G. - manžel žalobkyne uviedol vo svojej výpovedi ako svedok, že od augusta 2009 do decembra 2009 polícia nespravodlivo trýznila celú rodinu, minimálne 2krát týždenne v tejto dobe stáli policajti pred ich domom, pričom vyšli z auta a kričali, nech vráti manželka nejaké dokumenty. On ich upozorňoval, že manželka nie je zdravotne fit, že je po operácii srdca, nech jej dajú pokoj a nešikanujú ju. Ďalej uviedol, že oni sú v dedine považovaní za vzornú rodinu, že sú bezúhonní a po tomto počine polície, sa začalo hovoriť o nich ako nejakých pochybných ľuďoch. Keď vyšiel článok v novinách o žalobkyňi, veľmi zlé to zapôsobilo na žalobkyňu. Dvakrát do mesiaca bola u nich záchranná služba, takisto narušilo to rodinný život. V dôsledku toho, je žalobkyňa na invalidnom dôchodku. Svedok Z.. J. X. v čestnom prehlásení uviedol skutočnosti, ktoré sa týkajú žalobkyne do čestného prehlásenia na čl. 144 v tom smere, že bol zamestnanec žalobkyne a častokrát bol svedkom rozhovoru jej zamestnancov v šatni prevádzky na tému, že žalobkyňa v predošlom zamestnaní kradla a preto ju z práce vyhodili a že to bolo zverejnené aj v novinách a či nebude okrádať zamestnancov.

41. Na pojednávaní, keď bol vypočutý ako svedok osobne, tak tento svedok pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 27.06.2016 na otázku, kedy sa dozvedel, že proti žalobkyňi sa vedie nejaké trestné stíhanie, odpovedal, že poukazuje v celom rozsahu na svoje čestné prehlásenie. Na ďalšiu otázku, či on a jeho kolegovia a ďalší zamestnanci žalobkyne, vedeli o tom, že sa voči nej vedie trestné stíhanie, tento svedok odpovedal: „ja na to neviem odpovedať.“

42. Takto na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepredložila súdu dôkaz a nebolo preukázané ani po doplnení dokazovania, že trestné konanie, ktoré sa viedlo proti žalobkyňi a ktoré skončilo oslobodzujúcim rozsudkom, malo na žalobkyňu negatívny vplyv na jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, prípadne následky v súkromnom živote, či v spoločenskom uplatnení.

43. Skutočnosti, ktoré uvádzal svojej výpovedi manžel žalobkyne Z.. H. G., neboli preukázané žiadnym iným dôkazom. Je potrebné v tejto súvislosti poukázať, že Z.. H. G. je manželom žalobkyne, ktorý síce uvádzal skutočnosti, že po začatí trestného stíhania žalobkyne, policajti dlhšiu dobu, 2krát do týždňa stáli pred ich domom a vykrikovali na manželku, aby vrátila doklady, ktoré ukradla, ďalej uvádzal, že keď kandidoval na starostu obce Sačurov, na spoločenských akciách, skutočnosť, že žalobkyňa je trestne stíhaná, bola rozoberaná, ďalej, že to ťažko znášala celá rodina a že v dôsledku toho sa zhoršil zdravotný stav žalobkyne a musela ísť na invalidný dôchodok, tak skutočne, táto výpoveď nebola ničím iným preukázaná a podporená navrhnutými dôkazmi. Bola vypočutá ako svedkyňa aj suseda žalobkyne a táto nič také vo svojej výpovedi neuviedla. Takisto nebol súdu predložený žiaden dôkaz o tom, aby na rôznych spoločenských akciách, bola žalobkyňa a jej manžel Z.. H. G. slovne napadaný, v súvislosti s

trestným stíhaním žalobkyne. Zo správy obecného úradu v Y. vyplýva, že žalobkyňa s manželom žijú usporiadaným rodinným životom a že nemajú vedomosti o negatívnych vplyvoch nejakého trestného stíhania na žalobkyňu. Svedok Z.. J. X. síce podpísal čestné prehlásenie, avšak na pojednávaní, keď bol osobne vypočutý, nič neuviedol v tom smere, aby mal vedomosť o tom a bol prítomný a mohol potvrdiť, že žalobkyňa, či už na pracovisku alebo v rodinnom živote bola nejakým spôsobom negatívne zasiahnutá. Na otázky odpovedal, že odkazuje na čestné prehlásenie. Pokiaľ sa týka výpovede svedka Z.. J. X., tak jeho výpoveď, ako aj čestné prehlásenie súd nepovažoval za vierohodné, pretože vzhľadom na svoje vzdelanie a skutočnosť, že ak by bola pravda, že má nejakú vedomosť o negatívnych vplyvoch na žalobkyňu súvisiacich s trestným stíhaním žalobkyne, tak by mu nerobilo problém tieto skutočnosti pri svojom osobnom výsluchu uviesť. Výpoveď Z.. H. G., ako manžela žalobkyne, takisto súd vyhodnotil, ako ničím nepodloženú a vzhľadom na blízky vzťah ku žalobkyňi, za neverohodnú.

44. Pokiaľ sa týka zhoršeného zdravotného stavu žalobkyne, hlavne zhoršeného psychického zdravotného stavu žalobkyne a či to nastalo v súvislosti s trestným stíhaním žalobkyne, tak súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré sú uvádzané v prepúšťacej správe Psychiatrickej nemocnice v Michalovciach na čl. 63, kde je uvedené, že žalobkyňa sama udáva subjektívne obtiaže v tom smere, že sa necíti dobre už zopár rokov, že sa lieči od roku 2006, že ju nič nebaví, nič nerobí, nikam sa mi nechce chodiť, nechce sa mi nič jesť a podobne. Ďalej žalobkyňa uviedla, že mala stavy úzkosti, že príbuzní musia s ňou ostávať aj doma a všetky tieto problémy začali od roku 2005.

45. Podľa lekárskej správy na čl. 65, žalobkyňa ako pacientka bola v psychiatrickej ambulancii vo Vranove n.T. vedená od roku 2006, v súvislosti s akútnou stresovou reakciou a s depresívnymi epizódami.

46. Podľa ďalšej lekárskej správy na čl. 63, tak žalobkyňa absolvovala dňa 08.12.2009 kontrolné psychiatrické vyšetrenie pre potreby Sociálnej poisťovne. V tejto lekárskej správe je opätovne uvedené, že je v psychiatrickej starostlivosti od roku 2006. Ďalej ako diagnóza je uvedené: recidivujúca depresívna porucha, terajšia epizóda ťažkého stupňa, pri nezlepšení psychického stavu, nutná hospitalizácia v ústavnom zariadení.

47. Z týchto lekárskejších správ vyplýva, že žalobkyňa bola vedená v psychiatrickej starostlivosti od roku 2006. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že žalovaný namietal a uvádzal aj tú skutočnosť, že žalobkyňa bola aj v minulosti trestne stíhaná a to pre trestný čin vydierania a v súvislosti s týmto bola podaná na ňu obžaloba a celá vec bola skončená rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 04.03.1998 pod sp.zn. 1T/17/97 s tým, že žalobkyňa bola uznaná vinnou a bol jej uložený peňažný trest 20.000,-Sk. Je síce pravdou, že zaplacením peňažného trestu, sa hľadá na žalobkyňu, akoby odsúdená nebola, avšak ako to vyplýva z tohto trestného stíhania, žalobkyňa bola prakticky od roku 1996 až do 04.03.1998, trestne stíhaná a viedlo sa proti nej trestné konanie, ktoré síce skončilo uložením peňažného trestu a bez ohľadu na to, že v súčasnej dobe sa hľadá na žalobkyňu, akoby nebola odsúdená pokiaľ sa týka trestného konania 1T/17/97, to však neznamená aj zánik skutočností, že nebol spáchaný trestný čin. Toto trestné stíhanie proti žalobkyňi nutne muselo mať aj vplyv na psychiku žalobkyne a na jej zhoršený psychický stav.

48. Navyiac v tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že aj manžel žalobkyne Z.. H. G. bol rozsudkom Okresného súdu vo Vranove n.T. zo dňa 10.09.1997 sp.zn. 1T/307/95 právoplatne odsúdený pre trestný čin krádeže a bol mu uložený peňažný trest vo výške 15.000,-Sk. Aj na manžela žalobkyne Z.. H. G. sa síce hľadá akoby odsúdený nebol, pretože vykonaním peňažného trestu sa aj naňho hľadá, akoby odsúdený nebol, avšak takisto trestné stíhanie, ktoré sa proti nemu viedlo v roku 1996-1997, rozhodne tiež nemohlo mať dobrý vplyv na rodinný život a rodinné vzťahy žalobkyne. Aj tieto skutočnosti, mali vplyv na to, že sa žalobkyňi zhoršil zdravotný stav a to pokiaľ sa týka psychiky.

49. Ústredie Sociálnej poisťovne, Bratislava rozhodnutím zo dňa 18.06.2010 priznala žalobkyňi invalidný dôchodok (čl. 26) s tým, že v tomto rozhodnutí je uvedené, že vychádza z odborného posudku, o invalidite posudkového lekára, v ktorom odbornom posudku (čl.25) je uvedené, že žalobkyňa bola psychiatricky vyšetrená dňa 08.12.2009 a hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení od 11.02.2010 do 16.03.2010, okrem iného aj s depresívnymi poruchami a ďalšími diagnózami, ktoré súvisia s tým, že žalobkyňa je ambulantne liečená na psychiatrickom oddelení od roku 2006.

50. Z takto vykonaného dokazovania a po jeho doplnení, súd dospel k záveru, že po preskúmaní nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ust. § 17ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., žalobkyňa nepreukázala skutočnosti, na základe ktorých, by mohol súd určiť a zväžiť výšku prípadnej nemajetkovej ujmy. V tom smere považoval námietku žalovaného, pokiaľ sa týka nemajetkovej ujmy za dôvodnú.

51. Záverom pokiaľ sa týka nároku žalobkyne na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, je potrebné uviesť, že nemajetková ujma sa uhrádza len vtedy, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

52. Súd dospel k záveru, že v danom prípade síce zo strany žalovaného došlo k porušeniu práva pokiaľ sa týka žalobkyne v tom smere, že bola zamietnutá sťažnosť prokurátorom žalobkyne proti uzneseniu o začatí trestného stíhania, následne na to, že bola podaná obžaloba na žalobkyňu v trestnom konaní a žalobkyňa bola rozsudkom Okresného súdu vo Vranove n.T. sp.zn. 2T/82/2010-215 zo dňa 19.03.2010 oslobodená.

53. Toto konštatovanie porušenie práva a s tým súvisiaca nemajetková ujma, bola vykonaným dokazovaním preukázaná.

54. Na základe vykonaného a doplneného dokazovania, súd nemohol ustáliť a podľa svojej úvahy určiť výšku nemajetkovej ujmy, ktorú by bolo možné priznať žalobkyňi.

55. Súd žalobu žalobkyne zamietol a pokiaľ sa týka trov konania, účastníkom náhradu trov konania nepriznal s tým, že o trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania, podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa v konaní úspešná nebola a žalovaný si trovy konania, neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte vyhotovení tak, aby jedno vyhotovenie zostalo na súde a aby každý z účastníkov konania obdržal jedno vyhotovenie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.